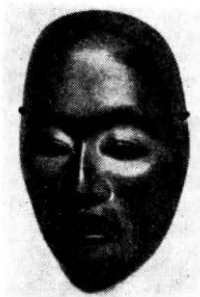

Opinii

Nu iertăm. Uneori uităm.

Tot ce nu poate fi vorbit, trebuie tăcut: Wiedgenstein, „Tratatul logico-filozofic”. Iar tot ce nu poate fi tăcut, trebuie urlat: Eu.

Poezia adevărată nu satisface nevoi. Le creează.

Scriu cu ambiția să-mi influențez predecesorii.

Există scriitori care trăiesc în trecut și privesc prezentul: decepționații. Alții care trăiesc în prezent și privesc viitorul: optimiștii. Și, în sfârșit, o a treia categorie: trăiesc în viitor și scrutează prezentul: lucizii.

Arta se fabrică, întocmai ca orice unealtă. Inspirația, transa, hazardul sînt argumentele diletanților.

★

Teatrul reprezintă edenica, fericita copilărie a umanității. De aceea se spune în toate graiurile lumii că actorii joacă.

★

Dacă există cu adevărat un paradis, arată în mod cert ca o sală de spectacol în care Dumnezeu joacă rolul lui Dumnezeu.

★

Nu-mi imaginez infernul decît ca pe un teatru fără spectatori.

★

Actorii sînt ingeri. Singurele ființe cărora nu le pot acorda un rol, nici în rai, nici în iad, sînt regizorii. De aceea sînt, probabil, atît de necesari pe pămînt.

★

Maimuța e un actor excesiv, prea harnic, și care face tot timpul prea mult. Dacă s-ar decide la o oarecare sobrietate, ar deveni om.

particulare

★

Sfântul Ilie: primul maestru de sunet și lumini.

★

Actorii iluștrii au fost mari prin ce au interpretat, dar mai ales, prin toate rolurile pe care le-au refuzat fiindcă nu le „mergeau”. Actorul prost e încredințat că poate juca orice.

★

Vechiul testament e o operă lirică: „Psalmii” și „Cântarea Cântărilor”. Noul Testament e o operă dramatică: „Patimile”.

★

Dumnezeu a fost un bun director de teatru: s-a jucat șase zile. A șaptea: relache.

★

Heruvimii cîntă sublim și fără conservator. Sau tocmai de aceea.

★

Arta e posibilă grație unui fenomen de amnezie. Dacă m-aș gândi tot timpul c-a fost pe lume Sofocle, n-aș mai pune mîna pe condei.

★

Nu-l cert că scrie prost. E dreptul lui. Nu-l iert că scrie mult. E dreptul meu.

★

Grafomanii se uită la fiecare literă a lor ca Narcis în apă. De altminteri au și aceeași soartă.

★

Poezia era pe vremuri scrisă de unii și citită de toți. Azi e scrisă de toți și citită de unii.

★

De cînd știu că lacrimile sînt apă plus clorură de sodiu, mă întreb ce e suferința.

★

Nu iubim decît femeile pe care le facem fericite.

★

Securea care doboară santalul se molipsește de parfumul arborelui prăbușit. Critica literară beneficiază de un privilegiu analog.

★

În veacul informaticii prostia nu mai e o infirmitate: un viciu.